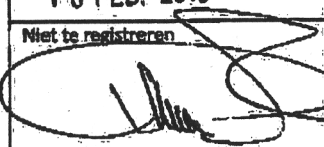

Arrestnummer <i>C1 254</i> / 2015
Repertoriumnummer 2015 / 588
Datum van uitspraak 13 februari 2015
Notitie nummer griffie 2013/NT/1063 VAN PUYMBROECK Luc VAN PUYMBROECK Gerard
Notitie nummer parket-generaal 2013/PGG/3624 2013/VJ11/1063

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op 18 FEB. 2015
Niet te registreren
Anja WILLEMS Ea. inspecteur a.l.

COVER 01-000000062025-0001-0014-01-01-1

Not.nr. DE.66.RW.201200/10

In de zaak van het Openbaar Ministerie en van

1. nr. **De Wooninspecteur bevoegd voor het Vlaams Gewest,**
met maatschappelijke zetel te 1210 Brussel, Koning Albert II-laan 19 Bus 22,

eiser tot herstel,

tegen:

1. nr. *248* **Van Puymbroeck Luc, Frans, Eliza,**
geboren te Beveren op 12 januari 1963,
landbouwer,
wonende te 9120 Beveren-Waas, Galgstraat 1,

2. nr. *249* **Van Puymbroeck Gerard, Eduard,**
geboren te Vrasene op 17 oktober 1932,
wonende te 9120 Beveren-Waas, Mosselbank 40,

beklaagden,

verdacht van:

De eerste en de tweede:

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kruiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door artikel 66 van het Strafwetboek:

Te 9120 Beveren, op een niet naderre datum in de periode van 1 mei 2009 tot en met 31 juli 2009 (st. 12):

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning,

PAGE 03-00000086029-0002-0014-01-01-4

hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° c (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een constructie)

namelijk door twaalf bunkers te hebben laten verzinken in de grond.

op het perceel aldaar gelegen te 9120 Beveren,

- Beekland, gekadastreerd als 3e afdeling sectie C nr. 37, 1ha 14 a 20ca, weiland, eigendom van Van Puymbroeck Luc en De Koning Veerle, ingevolge de akte van aankoop van 20 maart 1995, verleden door notaris Lesseliers, met kantoor te Beveren

- Beekland, 4e afdeling, sectie C, nr. 1638, 1ha 00a 40 ca, bouwland, eigendom van Van Puymbroeck Luc, ingevolge de akte van schenking van 31 maart 1989, verleden door notaris Lesseliers, met kantoor te Beveren

- Beekland, 4e afdeling, sectie C, nr. 1661, 1 ha 17 a 20 ca, bouwland, eigendom van Van Puymbroeck Luc, ingevolge de akte van aankoop van 3 juni 1985, verleden door notaris Lesseliers, met kantoor te Beveren

- Het Beekland, 4e afdeling, sectie C, nr. 1644a, 67a 99ca, bouwland, eigendom van Van Puymbroeck Luc, ingevolge de akte van schenking van 31 maart 1989, verleden door notaris Lesseliers, met kantoor te Beveren

- Molenwijk, 4e afdeling, sectie C, nr. 1659a, 66a 30ca, bouwland, eigendom van Van Puymbroeck Luc en De Koning Veerle, ingevolge de akte van aankoop van 19 november 2009, verleden door notaris Lesseliers, met kantoor te Beveren.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, 13de kamer, herkwalificeerde bij vonnis van 16 september 2013 op tegenspraak op vraag van het openbaar ministerie het te last gelegde feit als volgt:

"De eerste en de tweede:

Om de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige krulperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door artikel 66 van het Strafwetboek:

PAGE 01-0000000002-0000-0000-01-01-01-01

Te 9120 Beveren, op een niet nadere datum in de periode van 1 mei 2009 tot en met 31 juli 2009 (st. 12):

Bij inbreuk op artikel 99 § 1-1°, strafbaar gesteld door artikel 146, al.1, 1° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of een bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit,

vanaf 1 september 2009 inbreuk uitmakende op artikel 4.2.1.1°, c) strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al. 1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009, de bij artikel 4.2.1 en 4.2.15 bepaalde handelingen hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

zonder voorafgaande vergunning de hiernavolgende bouwwerken verricht te hebben, met uitzondering van onderhoudswerken een constructie te hebben afgebroken, verbouwd of uitgebreid:

namelijk: door twaalf bunkers te hebben laten verzinken in de grond."

Verder besliste de rechtbank als volgt:

"Verklaart de eerste beklagde schuldig aan de feiten omschreven onder de enig weerhouden tenlastelegging (zoals geherkwalificeerd).

Veroordeelt de eerste beklagde, toepassing makend van artikel 21ter V.T. Sv., wegens deze feiten samen, bij eenvoudige schuldigverklaring.

Verklaart de tweede beklagde schuldig aan de feiten omschreven onder de enig weerhouden tenlastelegging (zoals geherkwalificeerd).

Veroordeelt de tweede beklagde, toepassing makend van artikel 21ter V.T. Sv., wegens deze feiten samen, bij eenvoudige schuldigverklaring.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklagde elk tot 1/3 van de aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen kosten begroot op 70,34 euro.

PAGE 01-00000089029-0004-0014-01-01-4

Legt 1/3 van de kosten ten laste van de Belgische Staat.

Beveelt de eerste beklagde Luc Van Puymbroeck en de tweede beklagde Gerard Van Puymbroeck, op vordering van Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur tot het herstel in de oorspronkelijke toestand, met name:

- reconstructie van de verzonken bunkers door het uittrekken, opgraven of 'liften' van de constructies. De oorspronkelijke bunkers moeten ongehavend opnieuw aan de oppervlakte worden gebracht;

gelegen te 9120 Beveren,

- Beekland en kadastraal gekend als afdeling 3, sectie C, nr. 37;*
- Beekland en kadastraal gekend als afdeling 4, sectie C, nr. 1638;*
- Beekland en kadastraal gekend als afdeling 4, sectie C, nr. 1661;*
- Beekland en kadastraal gekend als afdeling 4, sectie C, nr. 1644a;*
- Molenwijk en kadastraal gekend als afdeling 4, sectie C, nr. 1659a;*

en dit binnen een termijn van een jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis.

Beveelt dat voor het geval dat de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren en de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 6.1.46 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009. zegt voor recht dat in hoofde van elk der beklagden, een dwangsom zal worden verbeurd van 250,00 euro per dag vertraging in nakoming van dit bevel.

Wijst het meer- en anders gevorderde af als ongegrond."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 30 september 2013 door de beide beklagden tegen alle beschikkingen;**
- 1 oktober 2013 door het openbaar ministerie tegen beide beklagden.**

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 8 januari 2015 in het Nederlands:

- de beklagden in hun middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester Koenraad Van De Sijpe, advocaat met kantoor te Sint-Niklaas,**
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Jan De Clercq, substituut-procureur-generaal,**

PAGE 01-000000049029-0005-0010-01-01-4

- de eiser tot herstel in haar middelen vertegenwoordigd door meester Pieter Van Assche, voor meester Veerle Tollenaere, beiden advocaat met kantoor te Gent.

2. De hoger beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

3.1 Het te last gelegde feit moet omschreven worden volgens de strafwet die gold op het ogenblik dat het misdrijf gepleegd werd. Wel moet de strafrechter, die vaststelt dat sinds de datum van het feit en de beoordeling ervan de strafwet gewijzigd werd, nagaan of de feitelijke gedraging op het moment van de beoordeling nog steeds strafbaar is gesteld. Deze controle maakt echter geen deel uit van de correcte misdrijfschrijving die de strafrechter aan het feit moet geven. De vrijwillige verschijning voor de verbetering op dit punt van de telastlegging voor de eerste rechter hoefde niet; het feit dat in de oorspronkelijke telastlegging enkel werd verwezen naar de actuele wetgeving bracht geenszins de onontvankelijkheid van de strafvordering mee.

3.2 "Verzinken" in de zin zoals bedoeld in de telastlegging betekent "laten wegzinken of laten wegzakken in de grond". Dit gebeurt door het weggraven van de grond rondom de bunkers tot een soort "loopgraaf" waardoor de bunkers door hun groot gewicht vrij snel volledig ondergronds wegzakken.

Uit de verklaring van de beklaagde blijkt dat het verzinken meer dan één dag in beslag nam. In de tijdsbepaling moet de vermelding "datum" daarom vervangen worden door "data".

3.3 Uit de bewoordingen van de oorspronkelijke telastlegging, waaronder de verwijzing naar artikel 4.2.1.1°, c) VCRO, blijkt dat de feitelijke gedraging niet het resultaat van het wegzinken, het plaatsen van de bunkers volledig onder de grond, betreft maar wel het volledig doen verdwijnen onder de grond van de bestaande bunkers. Dit volledig in de grond doen verdwijnen van de bunkers door het uitgraven van de grond rondom maakt een weliswaar bijzondere en uitzonderlijk voorkomende vorm van afbreken van het bouwwerk uit, ook al kwamen de bunkers, naar de beklaagden aanvoeren, onbeschadigd volledig ondergronds terecht; het spraakgebruik verzet zich niet tegen deze interpretatie van de concrete situatie.

3.4 Het hof verbetert de telastlegging dan ook als volgt:

"De eerste en de tweede:

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kruiperijen of

PAGE 03-000000000205-0006-0034-01-01-4

arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door artikel 66 van het Strafwetboek:

Te 9120 Beveren, op niet nader te bepalen data in de periode van 1 mei 2009 tot en met 31 juli 2009 (st. 12):

Bij inbreuk op artikel 99, § 1, eerste lid, 1°, strafbaar gesteld door artikel 146, eerste lid, 1° en artikel 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk:

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een bestaand bouwwerk te hebben afgebroken door:

twaaif bunkers te hebben laten verzinken in de grond."

3.5 Over een eventuele herkwalificatie van de te last gelegde feiten zoals in randnummer 3.4 vermeld is voor het hof tegenspraak gevoerd.

De aldus verbeterde telastlegging betreft dezelfde feitelijke gedraging als deze die er in de aanhangigmakende dagvaarding aan ten grondslag ligt.

Telkens hierna sprake is van de telastlegging betreft het de telastlegging zoals hiervoor in randnummer 3.4 verbeterd.

3.6 Het te last gelegde feit maakt voor zover bewezen nog steeds een misdrijf uit. Het is sinds 1 september 2009 een inbreuk op artikel 4.2.1, 1°, c, VCRO, strafbaar gesteld door de artikelen 6.1.1, 1° en 6.3 VCRO.

4. Aan de beklagden wordt te last gelegd dat zij op vijf percelen landbouwgrond, deels eigendom van de eerste en deels eigendom van de tweede, twaalf bunkers uit Wereldoorlog I hebben doen wegzinken in de grond op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 mei 2009 tot en met 31 juli 2009, zonder daartoe over een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te beschikken. Kort voor de voormelde periode, meer bepaald op 29 december 2008 had de Raad van State het beschermingsbesluit van de bunkers als monument van 14 november 2002 vernietigd; pas na het verstrijken van voormelde periode kwam een nieuw beschermingsbesluit tot stand (M.B. 4 december 2009).

De aaneen grenzende percelen zijn volgens het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren gelegen in agrarisch gebied met, voor een deel, in overdruk reservatiegebied.

PAGE 01-000000086029-0007-0034-01-01-4

5. Rekening houdend met de verklaring van de beklaagden kan in de meest gunstige veronderstelling voor de beklaagden worden aangenomen dat het verzinken, voor zover bewezen, niet voor begin juli 2009 beëindigd was; de termijn van de verjaring van de strafvordering nam een aanvang op 30 juni 2009. De vijfjarige termijn werd gestuit door het hoger beroep van het openbaar ministerie van 1 oktober 2013. Sindsdien is minder dan vijf jaar verlopen, zodat de strafvordering niet vervallen is door verjaring.

6.1 De beklaagden voeren terecht aan dat de behandeling van de zaak buitensporige vertraging heeft opgelopen, waardoor de redelijke termijn, bedoeld in art. 6.1 EVRM is overschreden. Meer bepaald is er meer dan twee jaar na het eerste verhoor van de beklaagden verstreken vooraleer zij voor de rechtbank werden gedagvaard en verstreken er ruim vijftien maanden sinds hoger beroep werd aangetekend vooraleer zij voor het hof werden gedagvaard, zonder dat dit tijdsverloop aan de beklaagden of aan de complexiteit van de zaak te wijten is.

6.2 Krachtens art. 13 EVRM hebben de beklaagden dan ook recht op een daadwerkelijke rechtshulp voor het hof, dat een passend rechtsherstel moet bieden.

Geen enkele verdragrechtelijke of wettelijke bepaling stelt dat overschrijding van de redelijke termijn bedoeld in art. 6.1 EVRM de niet-ontvankelijkheid, de niet-toelaatbaarheid of het verval van de strafvordering voor gevolg heeft.

Krachtens art. 21ter V.T.Sv. kan de rechter als rechtsherstel een straf onder het minimum uitspreken of zich beperken tot het eenvoudig schuldigverklaren, maar deze bepaling sluit een meer of minder vergaand rechtsherstel in dit stadium van de procedure niet uit.

6.3 Het wordt niet aangevoerd en het blijkt niet dat door het grote tijdsverloop de situatie wat betreft de bewijslevering nadeliger zou zijn geworden voor de beklaagden.

Voor zover bewezen, brengen de aard en de ernst van de telastlegging mee dat, ondanks het onverantwoord lang aanslepen van de zaak, niet alleen de vaststelling van de schuld nog noodzakelijk is, maar dat tevens een bestraffing maatschappelijk volkomen verantwoord blijft. Als passend rechtsherstel zal het hof, voor zover de telastlegging bewezen is, bij het bepalen van de strafmaat terdege in het voordeel van de beklaagden rekening houden met het te grote tijdsverloop tussen het tijdstip van de feiten en dat van de bestraffing.

7.1 De beklaagden betwisten niet dat zij beiden de bunkers hebben verzonken; zij zouden ervan zijn uitgegaan dat het verzinken van de bunkers zonder enige vergunning kon gebeuren omdat het beschermingsbesluit van 14 november 2002 vernietigd was en hun hiervan begin april 2009 door de erfgoedambtenaar kennis werd gegeven. Het felt dat het verzinken gepleegd werd op een ogenblik dat de bunkers niet beschermd waren doet geen afbreuk aan de vergunningsplicht.

PAGE 01-000000&029-0006-0014-01-01-4

7.2 Het onvergund laten verzinken van de bunkers zonder de daartoe vereiste vergunning was wel degelijk strafbaar gesteld ten tijde van de feiten; het hof verwijst daartoe naar de overwegingen in randnummer 3.3.

7.3 De beklagden hebben willen 'profiteren' van het feit dat de bunkers tijdelijk niet beschermd waren, wat hun goed recht was, maar hebben wellicht daarom nagelaten zich deskundig te laten voorlichten, wat nochtans van hen kon worden verwacht, gelet op de bijzondere aard van de constructies en van de voorgenoemde werken. Zij mochten er geen genoegen mee nemen te steunen op precedenten waarbij het onvergund verzinken of vernietigen van bunkers zou zijn gedoogd, voor zover die er al zouden zijn geweest.

Het Stedenbouwdereet 1999 bevat evenmin als de VCRO een aanduiding over het moreel element zodat hun bewust en vrijwillig handelen volstaat. Dat van dit laatste sprake is wordt verondersteld bij het plegen van de aan de beklagden toe te rekenen materiële handeling, die als de uitting van hun vrije en bewuste wil moet worden aangezien, nu zij door de middelen in conclusies aangevoerd het bestaan van een schulditsluitingsgrond, zoals overmacht of onoverkomelijke dwaling, of van een rechtvaardigingsgrond, zoals noodtoestand, niet enigszins geloofwaardig maken.

De beklagden handelden in strijd met wat een normaal zorgvuldige en vooruitziende persoon, geplaatst in dezelfde feitelijke omstandigheden zou hebben gedaan.

8.1 De beklagden hebben wetens en wilens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht.

Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen hebben zij totaal ondergeschikt gemaakt aan hun persoonlijke financiële belangen. Door het misdrijf hebben zij een op het ogenblik van de feiten weliswaar niet beschermde historisch belangrijke site beschadigd. In het voordeel van de beklagden houdt het hof rekening met het feit dat zij eerder geen veroordelingen opliepen.

Slechts een effectieve geldboete van € 500, vermeerderd met de opdecimes, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden zou daarom een passende bestraffing vormen van aard de beklagden te doen inzien dat zij zich in de toekomst aan de decretale voorschriften ter zake dienen te houden.

Als rechtsherstel voor het overschrijden van de redelijke termijn beperkt het hof de bestraffing in de mate zoals hierna vermeld.

8.2 De beklagden pleegden het misdrijf na 29 februari 2004 en voor 1 januari 2012, zodat de geldboete moet worden vermenigvuldigd met 45 opdecimes.

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionële Redders dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 50 opdecimes tot € 150, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

PAGE 01-0000000086029-0009-0014-01-01-4

De vergoeding voor administratieve kosten moet worden bepaald op € 51,20 (artikelen 2 en 91, tweede lid, van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij K.B. van 28 december 1950, zoals laatst gewijzigd bij art. 1 van het K.B. van 13 november 2012 (B.S., 29 november 2012). Ook deze vergoeding heeft een eigen aard en is geen straf.

9.1 Bij brief van 15 juni 2010 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de herstellvordering bij het parket ingeleid (stukken 2/ 3 tot en met 17). De brief was vergezeld van het positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid. De vordering strekt tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand; dit houdt volgens de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in: de reconstructie van de verzonken bunkers door het uittrekken, opgraven of 'liften' van de constructies zodanig dat *"de oorspronkelijke bunkers ongehavend opnieuw aan de oppervlakte gebracht worden"*.

9.2 De wederrechtelijke toestand veroorzaakt door het misdrijf is niet hersteld. Er is ook geen regularisatie in overeenstemming met een daartoe verstrekte stedenbouwkundige vergunning.

9.3 De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur verwijst in zijn herstellvordering naar artikel 6.1.41 VCRO. Anders dan de beklagden stellen is het niet foutief voor de herstellvordering ingeleid op 15 juni 2010 te verwijzen naar de bepalingen in dit verband van het VCRO die immers al op 1 september 2009 in werking waren getreden. Zelfs zo zou worden aangenomen dat nog diende verwezen te worden naar de regelgeving van kracht op het tijdstip van de feiten (artikel 149 Stedenbouwdecreet 1999) dan zou dit de herstellvordering niet *"onwettig maken"*. Het bewezen misdrijf vormt de toereikende grondslag voor de hiervoor vermelde herstellvordering rekening houdend met de bepalingen zowel van het Stedenbouwdecreet 1999 als van de VCRO.

9.4 De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur motiveert zijn vordering om geen meerwaarde of uitvoering van aanpassingswerken te vorderen maar wel het herstel ondermeer als volgt: *"In casu is om volgende reden(en) sprake van een manifest onevenredige schade aan de plaatselijke ruimtelijke ordening, die bovendien niet door het uitvoeren van aanpassingswerken tot redelijke proporties kan worden teruggebracht:*

De bunkers maken deel uit van een historisch zeer belangwekkende site. In Vlaanderen is het voorkomen van dergelijke uitgebreide linie van bunkers uitzonderlijk, reden van bescherming. Ik verwijs hier korthedshalve naar de uitgebreide nota van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen die aan het dossier wordt toegevoegd. Deze nota beklemtoont zeer manifest het (internationale) historische belang van deze linie

Bovendien blijkt uit briefwisseling van het Agentschap Onroerend Erfgoed dat de bescherming o.m. kadert in de herdenking van de Eerste Wereldoorlog en dat de bescherming deel uitmaakt van een groter actieplan ter bescherming van oorlogserfgoed.

PAGE 01-00000000000000000000-0010-0014-01-01-4

De essentie is dus dat deze verzonken bunkers deel uitmaken van een belangrijke linie, en dat deze linie slechts een linie kan zijn indien de bunkers aanwezig blijven. Vanuit dit standpunt is het bijgevolg totaal onaanvaardbaar dat particulieren, uit winstbejag; deze linie teniet doen en de bunkers laten verdwijnen, enkel en alleen om de opbrengst van hun akkers te vermeerderen".

Verder steunt de vordering op de volgende motieven: "Het resultaat van de overtreding is dat een deel van de linie werd vernietigd en dus dat er afbreuk is gedaan aan het meest karakteristieke element van deze linie; i.e. het lijnverband.

De reconstructie van deze bunkers is dus een absolute noodzaak, niet alleen om het historische belang van de site te herstellen, maar ook om het monument als monument in zijn volheid te behouden.

De meerwaarde is dus geen optie, enkel het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, waarbij de bunkers terug aan de oppervlakte worden gebracht, door de gebruikte techniek reverse toe te passen of door de bunkers uit de grond te trekken".

Deze motieven schragen de herstellvordering. Dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ten onrechte aanneemt dat aan wie schuldig is aan het stedenbouwmisdrijf "elk beroep op de exceptie van onevenredigheid moet worden ontzegd" staat aan de inwilliging van de vordering dan ook niet in de weg.

9.5 Ongetwijfeld zullen de kosten van het herstel hoog oplopen; de gegevens van het dossier tonen niet aan dat de last die er voor de beklagden uit voortvloeit onevenredig zou zijn met het voordeel van het herstel voor de goede ruimtelijke ordening.
In weerwil van wat beklagden aanvoeren is de herstellvordering niet kennelijk onredelijk.

9.6 De bunkers zijn beschermd. De bepalingen van het decreet van 17 oktober 2013 betreffende het onroerend erfgoed, in werking getreden op 1 januari 2015 staan niet aan de inwilliging van de wettig bevonden herstellvordering in de weg. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur behoeft geen advies of toelating te bekomen van het agentschap Onroerend Erfgoed vooraleer de herstellvordering te formuleren of ongewijzigd te handhaven; het hof moet evenmin advies of goedkeuring aan het agentschap vragen alvorens de vordering in te kunnen willigen. In de gegeven omstandigheden acht het hof het ook niet nodig noch nuttig om advies te vragen. De vordering is kennelijk niet in strijd met het zgn. "passiefbehoudsbeginsel", nu zij precies beoogt een zware schending van de erfgoedwaarde van de site, begaan door de beklagden op een ogenblik dat de bunkers nog niet beschermd waren, ongedaan te maken. Dat het herstel niet zou kunnen gebeuren zonder schade blijkt evenmin; de herstellvordering impliceert het onbeschadigd herstel van de bunkers.

PAGE 01-00000000229-00014100-01-01-4

U

9.7 De door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voorgestelde hersteltermijn is ongetwijfeld te kort. Het gaat om het 'liften' van twaalf bunkers, de wijze van uitvoering van het werk zal studie vragen en het vinden van een aannemer die in staat en bereid is de werken uit te voeren zal tijd vragen; de hierna bepaalde termijn is verantwoord om tot een herstel volgens de regels van de kunst te kunnen komen.

9.8 Kortom, het door de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur gevorderde herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen.

Tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij strookt met de wet. Het gevorderd herstel legt aan de beklaagden geen onverantwoord hoge lasten op. Het staat niet aan het hof de opportuniteit van die vordering te beoordelen.

10. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert de niet-nakoming van het bevel tot herstel in de oorspronkelijke toestand te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Gelet op het jarenlang talmen van de beklaagden om tot het herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van de bevolen herstelmaatregel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagden.

De lange tijd sinds dewelke de beklaagden al konden overgaan tot uitvoering van de herstelmaatregel en de ruime uitvoeringstermijn welke hun thans hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art. 1385bis, laatste alinea Ger.W. nog een respijttermijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

11. Het hof gaat niet in op de vraag de beslissing over de herstellvordering uitvoerbaar bij voorraad te verklaren; de noodzaak van deze uitzonderingsmaatregel (artikel 407, eerste en tweedelig, Strafvordering) om mogelijke schade te vermijden blijkt niet.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald, de niet strijdige artikelen aangehaald door de eerste rechter en:

- art. 211 en 211bis Sv.,
- art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

PAGE 01-00000001029-0012-0014-01-01-01-4

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

wijzigt het bestreden vonnis als volgt:

verbetert de telastlegging zoals hiervoor in randnummer 3.4 vermeld,

veroordeelt de eerste beklagde voor het bewezen misdrijf tot een geldboete van € 200 vermeerderd met 45 opdecimes tot € 1.100 of een vervangende gevangenisstraf van één maand,

veroordeelt de tweede beklagde voor het bewezen misdrijf tot een geldboete van € 200 vermeerderd met 45 opdecimes tot € 1.100 of een vervangende gevangenisstraf van één maand,

veroordeelt de beklagden ieder tot betaling van een bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van € 25, te vermeerderen met 50 opdecimes tot € 150,

veroordeelt de beklagden ieder tot betaling van een vergoeding voor administratieve kosten van € 51,20,

beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur aan elke beklagde op de percelen grond nader vermeld in de aanhangigmakende dagvaarding van 6 augustus 2012 over te gaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, door de reconstructie van de twaalf verzonken bunkers door het uittrekken, opgraven of 'liften' van de constructie, zodanig dat de oorspronkelijke bunkers ongehavend opnieuw aan de oppervlakte worden gebracht, dit binnen een termijn van vijftien maanden te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van dit arrest,

beveelt dat voor het geval dat de vermelde herstelmaatregel niet binnen de voormelde termijn wordt uitgevoerd, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren-Waas en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien in overeenstemming met artikel 6.1.46 VCRO,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door elke beklagde een dwangsom zal worden verbeurd van € 250 per dag vertraging in nakoming van dit bevel,

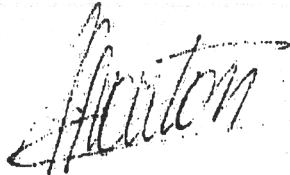
veroordeelt de beklagden hoofdelijk tot de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op € 70,34 in eerste aanleg en op € 193,03 in beroep.

PAGE 03-00000004029-0013-0014-01-01-10-10

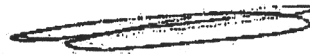

Kosten eerste aanleg:	€ 70,34
Kosten beroep:	
Afschrift vonnis:	€ 39,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht:ber.bekl.:	€ 35,00
Dagvaarding:	€ 95,48
	€ 175,48
+ 10 %:	€ 17,55
Totaal:	€ 193,03

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter Dirk Van Remoortel, als voorzitter, raadsheer Peter Ghijs en plaatsvervangend raadsheer Werner Coudyzer, en in openbare rechtszitting van 13 februari 2015 uitgesproken door voorzitter Dirk Van Remoortel, in aanwezigheid van Jan De Clercq, substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier Leentje Mouton.

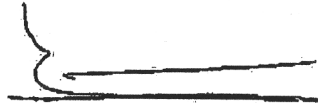
Leentje Mouton

Werner Coudyzer

Peter Ghijs

Dirk Van Remoortel

PAGE 01-00000008029-0014-4100-4100-10-01-4

